

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Den Danske Rim-Krönike

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 569. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1834_539-txt-shoot-idm463.pdf (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Jeg Humle vil ei have forgiæt,
Vi Danske vi er af *Japhets* Æt,
Som skulde sin Fader, da han laae bar,
Og *Cham* han holdt ham kun for Nar,
Derfor han ogsaa velsignet blev,
Med *Sem* sin Broder gild og giev,
Da *Noe* velsignede hannem med Gud
570Og bød hannem bredes i Verden ud,
Og *Cham* hans Broder at være hans Svend,
Som været han haver og er saa end.
Velsignelsen hun er alle Mands Tarv,
Og ganger hos Dannemænd i Arv,
De hende beholde til evig Tid
Og leve tilsammen foruden Nid!
Men nu fremdeles, forstaae mig ret,
Jeg var kun Høvding i *Videslet*,
Saa kaldtes *Sælland* fra første Færd
Og Smaaland alle saa noget nær,
Som groe og grønnes i Øster-Sø'n,
Med *Falster*, *Lolland* og høie Mø'n.
Dengang i Dannemænds Føde-Stavn
Bar Ingen Krone og Konge-Navn,
Før *Tydsken* han brød i *Jylland* ind
Og lagde paa Mord og Mand-Slæt Vinn,
Han tænkte, derpaa det kiendtes bedst
Hvem der var til Sønder-Jylland næst.
Til Lykke god *Jyde* da kom ihu:
Til Søn jeg havde en Kæmpe dru,
Thi skikkedes Bud der efter ham,
Og *Tydsken* fik baade Last og Skam.
Det smagde *Jyden* saa farlig godt,
Min Søn han keisede til sin Drot,
Og efter ham, for han hedd *Dan*,
Sit Kiendings-Navn fik *Danmarks* Land,
Som bæere det skal i allen Stund
Fra Vester-Havet til Kalmar-Sund,
Med hele *Jylland* fra Top til Taa,
Fra *Skagens-Rif* og til *Sønder-Aa*!
Det var en Glæde, jeg gamle Mand
Som Konge-Fader da fik af *Dan*,
For det er Forældres bedste Held,
Naar Børn de har, som skikker dem vel,
Og *Angul*, saa hedd min anden Søn,
Ved *Slien* han blev en Hertug skøn,
Og som jeg siden har hørt og spurgt,
For Angler det gik som det var smurt,
De tog et Rige i Vester-Strand
Og kaldte paa Timen det *Ængeland*,
Saa *Dan* og *Angul*, de Brødre to,
571Vist aldrig glemmes, det jeg kan troe,
Og mens de mindes, jeg tænker glad,
(For Fader og Søn de følges ad)
En lille Fugl synger stille hen
Ved *Humle-Ore* for Dannemænd.
Den Gaard jeg havde mig bygt til Gavn
Og kaldet den efter mit eget Navn,
Og der jeg ligger nu efter min Død,
Hvor jeg havde boet i Lyst og Nød,
Hvor *Sællandsfaren* i grønne Vang
Reed Sommer ad Bye ved Fugle-Sang!